

VIJESTI IZ SVIJETA

Adventistička misija za mladež i odrasle

Četvrto tromjesečje 2022.
JUŽNOPACIFIČKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Prijevod

Mirna Đurin

Lektura

Miroslav Vukmanić

Korektura

Brankica Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2022.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja upoznajemo područje Južnopacifičke divizije Kršćanske adventističke crkve, koja djeluje u Američkoj Samoju, Australiji, Cookovom Otočju, Fidžiju, Francuskoj Polineziji, Kiribatu, Nauru, Novoj Kaledoniji, Novom Zelandu, Niueu, Papua Novoj Gvineji, Pitcairnu, Samoju, Salomonskim Otcima, Tokelauu, Tongi, Tuvaluu, Vanuatuu, te na otocima Wallis i Futuna. Bog čini čuda u ovom dijelu svijeta koji je dom za 40,5 milijuna ljudi od kojih je 518.016 adventista. To je omjer od jednog adventista na svakih sedamdeset ljudi, s blagim uvećanjem u omjeru jednog adventista na 78 ljudi prije tri godine.

Ovoga tromjesečja Južnopacifička divizija provodi dva projekta za koje se skupljaju darovi trinaeste subote. Jedan je osnivanje televizije *Hope Channel* i *Hope FM Radia* u Papua Novoj Gvineji. Drugi projekt je proizvesti *King's Kids Discipleship Series*, pet dječjih televizijskih serija od trinaest nastavaka za emitiranje i za digitalne platforme kojima će se moći pristupiti iz cijelog svijeta. Serije se temelje na gradivu iz knjiga *Put Kristu*, *Isusov život*, *Patrijarsi i proroci*, *Djela apostolska* i *Veliki sukob*.

Podsjetimo se, zadnji put je ova divizija primila darove trinaeste subote trećeg tromjesečja 2019. godine, i ta su novčana sredstva poslužila u trima projektima: *Sačuvajmo 10.000 nožnih prstiju* — kampanji koja osigurava zdravstvenu obuku kako bi se spriječila amputacija nožnih prstiju ljudima koji boluju od dijabetesa; osnivanje televizije i radija *Hope Channel* u Tongi te snimanje animiranih serija od trinaest nastavaka o avanturama Daniela i njegovih prijatelja naslovljenima

Daniel Children's Series za djecu od osam do dvanaest godina u Australiji.

Južnopacifička divizija postavila je *Hope Channel* kao prioritet zbog projekata s *Hope Channelom* u Tongi 2019. godine i Papua Novoj Gvineji ove godine. Naime, dio darova trinaeste subote iz 2016. išao je za *Hope Channel* u Novom Zelandu, i utjecaj tog projekta širi se Novim Zelandom i drugim dijelovima svijeta još i danas, o čemu svjedoči nekoliko iskustava u ovim *Vijestima iz svijeta*.

Osim toga, možete preuzeti u PDF-u činjenice i iskustva iz Južnopacifičke divizije na bit.ly/spd-2022. Pratite nas na facebook.com/missionquarterlies. Videozapisi *Mission Spotlight* dostupni su na bit.ly/missionspotlight.

Hvala vam što ohrabrujete druge da misle na misiju!

Misijski projekti

Darovi trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će Južnopacifičkoj diviziji da:

- ◆ Osnuje televiziju *Hope Channel* i *Hope FM Radio* u Papua Novoj Gvineji.
- ◆ Snimi *King's Kids Discipleship Series*, pet dječjih televizijskih serija od trinaest nastavaka koje se temelje na gradivu iz niza knjiga Ellen G. White, *Veliki sukob*.

1. listopada 2022.
Pronalaženje nade
Novi Zeland

Christie je odrasla u obitelji u Aziji koja nije imala vjerska uvjerenja. Kao tinejdžerica se pitala koji je smisao života. Mislila je da ako osoba ima samo jedan život, najbolji način života je jesti, piti i biti veseo. Ali takav joj se život činio ispraznim i besmislenim.

Jednoga ljeta Christie je pohađala satove engleskoga jezika. Učitelj je bio iz Sjedinjenih Američkih Država i imao je doktorat iz teologije. Na početku prvog sata predstavio se tako što je ispričao čudo kako je Bog sačuvao njegov život u automobilskoj nesreći. Njegov automobil je bio strahovito oštećen, ali on se osjećao kao da je bio zaštićen velikim pokrivalom, te je neozlijeđen napustio olupinu. Christie je bila zadivljena čudesnim iskustvom i podijelila ga je sa svojim roditeljima odmah nakon sata engleskog.

Prošlo je deset godina i Christie je opet mislila na Boga kad se zaputila u Kanadu na godišnji odmor. U blizini hotela u kojem je odsjela u gradu Vancouveru nalazila se crkva. Vidjela je muškarca koji je stajao na ulazu crkve kako drži natpis: "Ponovno kod kuće". Kasnije toga dana opet je prošla kraj crkve i vidjela istog čovjeka kako još uvijek drži isti natpis. Toga dana jako je puhao vjetar i pitala se zašto je čovjek bio voljan boriti se s vjetrom kako bi držao taj natpis. Slika čovjeka kako drži natpis zadržala se u njezinom umu mjesecima. Zaključila je kako mora biti nešto posebno u kršćanskom vjerovanju.

Kod kuće je Christie upisala postdiplomski studij. Bila je iznenađena kad je profesor darivao nju i ostale studente duhovnom knjigom. Bila je zadivljena tom knjigom jer je odgo-

vorila na neka njezina pitanja o smislu života. Napisala je e-mail u kojem je zahvalila profesoru i naznačila da želi saznati više o Isusu. Profesor ju je upoznao s profesoricom koja je održavala tjednu večernju skupinu za proslavljanje Boga u njezinom domu. Christie se osjećala voljeno i prihvaćeno u toj skupini za proslavljanje. Počela je svakodnevno čitati Bibliju. Nakon nekog vremena predala je svoje srce Isusu.

Christie je posjetila nekoliko crkava i crkvenih događanja, ali je osjećala da nešto nije kako treba u njezinom odnosu s Bogom.

Prošle su dvije godine i Christie je zapazila *Hope Channel* na televiziji tijekom puta u Novi Zeland. Kod kuće je na internetu pronašla program *Hope* subotnje škole na Youtubeu. Počela je pratiti *Hope* subotnju školu i nije mogla prestati. Gledanje subotnje škole postalo je najljepše vrijeme u njezinom danu. U samo nekoliko mjeseci ona je pogledala tri godine nastavaka subotnje škole, jer su svi online nastavnici bili dostupni. Sudionici u razgovoru učinili su Bibliju lakšom za shvatiti i Christie je voljela njihove osmijehe.

Kako je gledala, stekla je čišću sliku Boga. Shvatila je kako je Bog pun milosti, kako zove ljude natrag k sebi da bi ih spasio i da je uvijek spreman oprostiti. Po prvi put osjećala se potpuno u svojem odnosu s Bogom. Odlučila se pridružiti adventističkoj crkvi i krstiti se uranjanjem.

“Hvala Bogu što je doveo *Hope* subotnju školu u moj život kako bi ojačao moju duhovnost”, kaže Christie. “Sada želim predati cijeli moj život Isusu i živjeti životom koji proslavlja Boga. To je pravi smisao života.”

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote 2016. godine koji su pomogli da *Hope Channel* postane besplatni kanal koji pokriva Novi Zeland.

Zbog širokog dosega *Hope Channela*, Christie ga je mogla gledati kad je posjetila Novi Zeland na nekoliko dana 2016. godine — iste godine kad je njegovo besplatno emitiranje pokrilo tu cijelu zemlju. Vaši darovi trinaeste subote ovoga tro-

mjesečja pomoći će dovesti televiziju *Hope Channel* i *Hope FM Radio* u Papua Novu Gvineju.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.

Zanimljivosti

- ◆ Već 1874. godine zanimanje za adventistička učenja zapalilo se kod pojedinaca na Novom Zelandu zbog publikacija koje su poslali prijatelji ili rodbina iz Sjedinjenih Američkih Država.
- ◆ U kolovozu 1885. godine S. N. Haskell, američki adventistički službenik, došao je u Auckland iz Australije i smjestio se u pansion Edwarda Harea, koji je sa suprugom postao prvi obraćenik u Novom Zelandu. U roku od četiri tjedna mala skupina u Aucklandu počela je svetkovati sedmi dan, subotu.

8. listopada 2022.

Neočekivana televizijska zvijezda

Novi Zeland

Graeme je neočekivano postao nešto poput zvijezde na *Hope Channelu* u Novom Zelandu. Kad je stigao na sastanak anonimnih alkoholičara, prepoznala ga je strankinja koju nikad prije nije vidio.

“Vidjela sam te na televiziji sinoć!” rekla je žena.

Svo dvadeset i šestero ljudi u skupini znatiželjno je gledalo u Graemea.

Bio je pozvan na sastanak kako bi podijelio svoju životnu priču, ali došao je bez jasne predodžbe o tome kako započeti. Ženina primjedba da ga je vidjela na televiziji dala mu je zamisao. Ispričao je skupini kako se uopće pojavio na televiziji. Razlog je bio taj što je bio alkoholičar koji se oporavio i bio spašen Božjom milošću. U tom trenutku dvadeset i šestero ljudi u toj prostoriji saznalo je za televizijsku *Hope Channel* koja se emitirala u svakom domu u Novom Zelandu. Kad je Graeme iznio svoju priču, objasnio je kako ga je njegova radoholičarska povijest odvela u desetogodišnju ovisnost o alkoholu, koja je naposljetku razorila njegov brak. Ali tada je otkrio Isusovu milost koja spašava, i uz božansku pomoć prestao piti. Ponovno se oženio i upoznao svoju novu ženu Nicqui s adventističkom crkvom. Nicqui danas služi kao pastora mjesne adventističke crkve.

Graeme ima srce za ljude koji pate od alkoholizma na sastancima anonimnih alkoholičara.

“Iako već mnogo godina nemam želju za pićem, imam želju prenijeti poruku nade i oporavka drugim ljudima”, kaže on. Graeme usklađuje ljubav prema anonimnim alkoholičarima s ljubavlju prema Bogu. “Pokušavam ono što naučim u mojem

kršćanskom životu prenijeti u život i druženje s anonimnim alkoholičarima. Doista sam blagoslovljen što imamo crkvenu kućnu skupinu koja je vrlo važna i Nicqui i meni. Tamo mogu podijeliti ono što sam naučio od anonimnih alkoholičara.”

Kad je on podijelio svoju priču s polaznicima skupine anonimnih alkoholičara, sudionici su saznali da je on kršćanin. To uvijek mnoge iznenadi, osobito one koji su agnostici i ateisti, ili čak vole psovati.

“Ideš li u crkvu?” pitaju ga često.

“Idem”, odgovara Graeme.

“U koju crkvu ideš?”

“U adventističku crkvu.”

Ljudi najčešće nisu upoznati s adventističkom crkvom i njezinim držanjem subote. Graeme objašnjava važnost sedmog dana i naglašava kako je on kršćanin svaki dan.

“Naša bogoslužja se odvijaju subotom, ali ja sam kršćanin sedam dana u tjednu.”

Dva liječnika koji pohađaju Graemeovu crkvu povremeno mu upućuju ljude koji se bore s ovisnošću o alkoholu. On ih upoznaje sa skupinom anonimnih alkoholičara.

Graeme ne dijeli samo svoje iskustvo, već i sluša iskustva drugih ljudi. Vodi ljude na svoj brod, gdje s njima blaguje te razgovara i sluša ih. On voli svoj rad “na terenu”. Kad dođe kući, voli reći svojoj ženi: “Nećeš vjerovati što je Bog danas učinio!”

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote 2016. godine, koji su pomogli da *Hope Channel* postane besplatni televizijski kanal koji pokriva Novi Zeland. Zbog širokog dosega *Hope Channela*, Christie je mogla gledati Graemea kad je posjetila Novi Zeland na nekoliko dana 2016. godine; iste godine kad je besplatno emitiranje pokrilo cijelu zemlju. Vaši darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će dovesti televiziju *Hope Channel* i *Hope FM Radio* u Papua Novu Gvineju.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.
- ◆ Izgovarajte Graeme kao Greim.
- ◆ Izgovarajte Nicqui kao Nikvi.
- ◆ Graeme dijeli svoje osobno svjedočanstvo kao način da ljude koji imaju problem s alkoholom upozna s Isusovom moći koja mijenja živote. Pitajte svoje slušatelje kako oni mogu podijeliti svoja osobna iskustva s ljudima na način na koji Sveti Duh može promijeniti njihova srca.

Zanimljivosti

- ◆ Pedeset posto stanovništva Novog Zelanda su Maori.
- ◆ Iako je otprilike veličine Japana, Novi Zeland ima stanovništvo od samo četiri milijuna, što ga čini jednom od najmanje naseljenih zemalja.
- ◆ Godine 1893. Novi Zeland je bila prva zemlja koja je dala pravo glasa i ženama.
- ◆ Maorski naziv za novi Zeland je *Aoteroa*, što znači zemlja dugog bijelog oblaka.

15. listopada 2022.

Tri moćna sastojka

Novi Zeland

Tri sastojka su zaslužna za pretvaranje evangelizacijskih sastanaka na Novom Zelandu u duhovnu snagu koja i dalje daje rezultate. Ti sastojci su molitva, potpuna uključenost sudionika i *Hope Channel*.

Članovi crkve sastajali su se u šest sati svakog jutra u tjednu tijekom pet mjeseci kako bi se molili za izlivanje Sve-toga Duha na njihove sastanke. Također su preuzeli vodstvo u organiziranju sastanaka tri dana u tjednu; zvali su rodbinu i prijatelje. Ali sastojak iznenađenja bila je televizija *Hope Channel*, koja je primila darove trinaeste subote 2016. godine.

“Vjernici su pokrenuli obitelji i prijatelje, ali presudno je bilo to što su ljudi bili uključeni putem *Hope Channela*”, kaže Clifton Glasgow, koji je pomogao u koordiniranju sastanaka na petnaest mjesta širom najvećeg grada Novoga Zelanda, Aucklanda.

Okolo dvije stotine ljudi krstilo se zahvaljujući tim sastancima. Donosimo četiri iskustva.

Tracey

Tracey je samohrana majka troje djece koja se borila s nasiljem u obitelji. Njezina majka, koja je nekoliko godina prije posjetila adventističku crkvu, predložila joj je da počne gledati *Hope Channel*.

Dok je Tracey pratila programe koji su uzdizali Isusa, Sveti Duh je počeo govoriti njezinom srcu. Nije prošlo mnogo vremena i Tracey i njezina majka su se uputile u crkvu.

Tracey, koja je u tridesetim godinama života, počela je proučavati Bibliju i prestala koristiti ilegalne droge zbog evan-

gelizacijskih sastanaka. Sada je krštena i sprema se postati učiteljica u srednjoj školi.

“Ona je tako pozitivna”, kaže Clifton. “Možete vidjeti sreću na njoj dok govori o Bogu. Kao da On stoji pokraj nje.”

Owen i Tina

Owen, umirovljenik i vođa zajednice na otoku Waiheke u Aucklandu, i njegova žena Tina uvjerali su se u vjerodostojnost adventne poruke nakon što su gledali *Hope Channel* i još jedan televizijski program koji su vodili adventisti mjesne crkve. Sadržaj programa pohranili su na DVD-e i dijelili ih po otoku. Molili su se za mjesnu crkvu i tražili zemljište pitajući se kako će Gospodin osigurati zgradu.

Kad su crkveni vođe počeli planirati evangelizacijske sastanke za grad Auckland, Owen je volontirao da nađe dvoranu za lokalne sastanke i da se pobrine za ostalu logistiku.

Odazvalo se tridesetero ljudi, od kojih većina nisu bili adventisti. Tada su se Owen i Tina krstili i postali prvi članovi pri osnivanju crkve Waiheke. Sastaju se u zgradi koju im osigurava druga crkva.

Njihova crkva na otoku je jedna od dvije crkve koje su osnovane zahvaljujući evangelizacijskim sastancima.

Audrey i Don

Stariji bračni par, Don i Audrey, naišli su na *Hope Channel* dok su mijenjali kanale na televiziji. Bili su oduševljeni koliko adventistička crkva nastoji slijediti učenja Biblije. U njihovoj crkvi je bilo odstupanja od biblijskih načela. Odlučili su upoznati mjesnu adventističku crkvu.

Don i Audrey počeli su pohađati adventističku crkvu. Tijekom evangelizacijskih sastanaka odlučili su postati članovi crkve. Na njihovo ohrabrenje, njihove dvije odrasle kćeri, od kojih je jedna živjela drugdje na Novom Zelandu, a druga u Francuskoj, također su počele odlaziti u adventističku crkvu.

Don, koji će navršiti osamdeset godina, aktivno potiče ljude da gledaju *Hope Channel*, ostavljajući letke u bolnicama i drugdje.

“*Hope Channel* je postao sastavni dio svjedočenja”, kaže Clifton. “To je odlična platforma za dijeljenje predivne Isusove poruke svijetu kojemu je potrebna nada.”

Heath i Simone

Heath, stručnjak za borilačke vještine koji je nekoć vježbao najbolje vojne jedinice, počeo je gledati *Hope Channel* sa svojom suprugom Simone. Njegov kolega s posla u građevinskoj tvrtki rekao mu je za *Hope Channel*. Heatha i Simone osvojili su programi na *Hope Channelu* i rasla je želja u njihovim srcima da ostvare prisan odnos s Isusom. Par je počeo odlaziti na subotnja bogoslužja, a zatim su prisustvovali evangelizacijskim susretima. Tamo su se i krstili.

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote 2016. godine, koji su pomogli da *Hope Channel* postane besplatni kanal koji pokriva Novi Zeland. Zbog širokog doseg *Hope Channela*, Christie je mogla gledati emisije kad je posjetila Novi Zeland na nekoliko dana 2016. godine — iste godine kad je njegovo besplatno emitiranje pokrilo tu cijelu zemlju. Vaši darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će dovesti televiziju *Hope Channel* i *Hope FM Radio* u Papua Novu Gvineju.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Pogledajte kratak video s Cliftonom Glasgowom na YouTubeu: bit.ly/Clifton-Glasgow.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.

22. listopada 2022.

Opljačkan ali blagoslovljen

Novi Zeland

Starac Richard, od osamdeset i jedne godine, koji se tek bio pridružio mjesnoj adventističkoj crkvi, bio je opljačkan u Novom Zelandu. Pljačka mu nije pružila samo obeshrabrenje, već je postala i prilika da pljačkašima kaže nešto o Isusu.

Sve je počelo jedne noći kad su tri tinejdžera provalila u Richardovu kuću u Whangareiju, najsjevernijem gradu u Novom Zelandu.

Richard je čvrsto spavao dok je jedan mladić ušao u kuću kroz prozor njegove spavaće sobe i prošao kraj njegovog kreveta kako bi otključao ulazna vrata ostalima.

Richard inače ne spava čvrsto i budi se i na najtiši zvuk. Ali te je noći čvrsto spavao dok su dvojica mladića od šesnaest i četrnaest godina opljačkali njegovu kuću.

Tada se probudio kako bi otišao na zahod. Dječaci nisu obraćali pozornost na njega dok je hodao prema kupaonici i vratio se u krevet. Richard njih također nije primijetio. Bio je ponovno u čvrstom snu u svojem krevetu kad su dječaci uskočili u njegov automobil i škripeći gumama po kolniku odvezli se iz garaže u noć.

Ipak, jedan je susjed čuo buku i potrčao na Richardova vrata da provjeri.

Bam, bam, bam — lupao je susjed na Richardova vrata.
— *Bam, bam, bam.*

Napokon, Richard se probudio.

“Znaš li da ti je automobil ukraden?” pitao ga je susjed.

Umjesto da bude uzrujan, Richard je osjetio olakšanje kad je vidio praznu garažu. Bilo mu je drago što ga je Bog sačuvao od povreda.

Dvadeset minuta kasnije stigla je policija. Pronašli su Richardov automobil s ključevima u njemu. Psi tragači slijedili su miris dječaka do njihove kuće koja je bila udaljena dva kilometra. Policija je predala Richardu njegove ukradene stvari: elektronički tablet, električni brijač i sadržaj njegovog novčanika.

Ali to nije bio kraj tog iskustva.

Richard se sastajao tri puta s ta tri provalnika kao dio njihove kazne. Bio je zapanjen njihovim životnim okolnostima i činjenicom da ni jedno od njihovih roditelja nije prisustvovalo sastancima. Dječaci su živjeli s djedovima ili tetkama. Richardovo srce bilo je taknuto kad se svaki dječak ispričao bez traga arogancije.

“To vam je prvi prekršaj”, rekao im je. “Ne sviđa mi se što ste učinili, ali nemam ništa protiv vas. Opraštam vam i nadam se da ćete nešto naučiti iz ovoga. Ne želim nikakvu odštetu.”

Ali dječaci su pokušali ispraviti svoja loša djela. Jedan od njih očistio je crnu plijesan i mahovinu po Richardovom dvorištu. Ispekao je kolač i donio ga Richardu.

Sljedeći dan policajac je došao u Richardovu kuću s omotnicom koja je sadržavala deset novčanica po pedeset dolara, što je bila vrijednost oko dvije i pol tisuće kuna.

“Ne želim odštetu”, rekao je Richard policajcu.

Ali policajac je objasnio da je to novac jednog od dječaka provalnika. Bila je to *koha*, osobiti dar prema maorskim običajima u Novom Zelandu.

Richard je napisao jako dugo pismo zahvale u kojem je pohvalio dječakovog djeda što dobro odgaja mladića.

Nakon tri sastanka dječaci više nisu bili u sukobu s vlastima i njihov je dosje bio izbrisan.

Richard, koji se nešto prije pljačke pridružio mjesnoj adventističkoj crkvi Tikipunga, kaže kako mu je ovo iskustvo oživilo vjeru.

Kaže da je čudo to što nije primijetio provalnike tijekom

pljačke. Ima slabo srce, nakon što je preživio srčani udar prije dvije godine.

“Obično se budim na svaki šušanj”, kaže. “Kako živim sâm u svojim osamdesetima, osluškujem sve po noći. Ne mogu osporiti da je tamo bio Bog u svoj svojoj slavi, ljubavi i nježnosti, jer da sam zapazio nekoga kraj mojega kreveta, izbezumio bih se.”

Također, kaže kako je bio blagoslovljen prilikom da razgovara s dječacima i da ih ohrabri.

“Bog je tako predivno djelovao. Od tada sam načinio velike korake u svojem kršćanskom hodu”, kaže Richard.

Hvala vam na vašim darovima ovoga tromjesečja koji će pomoći dječacima i djevojčicama Novoga Zelanda i diljem Južnopacifičke divizije i svijeta da upoznaju Isusa kroz niz animiranih filmova temeljenih na knjigama *Put Kristu*, *Isusov život*, *Veliki sukob* i ostalih omiljenih knjiga Ellen G. White.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Pogledajte kratak video s Cliftonom Glasgowom na YouTubeu: bit.ly/Clifton-Glasgow.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.
- ◆ Richard je mogao svjedočiti trima dječacima i njihovoj porodici unatoč lošem iskustvu. Stavite izazov pred vaše slušatelje da pronađu načine kako svjedočiti i u takvim iskustvima.

29. listopada 2022.

Molitve, biljke i pandemija

Australija

Emmy se suočila s prijetnjom beskućništva kad je karantena u Melbourneu u Australiji, zbog koronavirusa, uzrokovala smanjenje radnog vremena napola u tvrtki u kojoj je radio njezin muž.

Ali ona je imala vjere. Ona i njezin muž Jonathan nedavno su se krstili i pridružili mjesnoj adventističkoj crkvi. Počela se moliti za posao kako bi pomogla Jonathanu i njihovim trima sinovima. Naziralo se nekoliko izazova. Emmy nije vozila automobil, a tržište poslova je bilo vrlo zahtjevno. Kad je otišla na prvi razgovor za posao, pvela je prijateljicu sa sobom. Ali razgovor za posao je završio tako da je posao ponuđen prijateljici.

“Ne brini se”, uvjeravao ju je Jonathan. “Ako nisi dobila taj posao, to nije bila Božja volja i taj posao nije bio za tebe.”

Emmy se nastavila moliti. Kako se molila, našla je radost u uzgoju sukulenata, biljaka suhih staništa s mesnatim listovima. Slikala se s biljkama i objavljivala ih na Facebooku. Pridružila se Facebook grupi za uzgajivače sukulentnih biljaka.

Jednoga dana bila je nadahnuta videom koji je objavio jedan profil rasadnika takvih biljaka.

“Voljela bih raditi s vama”, napisala je ispod videa. “Doista volim sukulente.”

“Gdje živiš?” stigao je odgovor.

Kad je javila svoje mjesto stanovanja, rasadnik joj je poslao poziv da se javi direktoru.

Muškarac koji je odgovorio na poziv očekivao je da dođe.

“Želiš li doći na sastanak u naš rasadnik u 16.30 sati

danas poslijepodne?” pitao je.

Emmy je ugrabila priliku. “Naravno!” rekla je. Bila je oduševljena što se do rasadnika moglo pješke od njezine kuće. Nije trebala tražiti prijevoz. Ali željela je da bude onako kako će Bog učiniti.

“Gospodine, ako ovaj posao nije za mene, učini nešto da to spriječiš”, molila se.

Ne želeći kasniti, Emmy je napustila kuću u 13.30 sati. Stigla je u rasadnik za samo pola sata jer je previše uranila. Dok je čekala, pokušavala se potajno skriti među raslinjem ne želeći da je vide. Ali direktor rasadnika ju je brzo zapanio. “Jesi li ti Emmy?” upitao je.

Kad je potvrdno klimnula glavom, pozvao ju je u svoj ured i opisao joj posao u rasadniku. Tada ju je upoznao sa svakim zaposlenikom i pokazao joj biljke u rasadniku. Vidjevši njezinu oduševljenost, odmah joj je dao stalni posao. Emmy je bila zadivljena što je Bog upotrijebio njezin komentar na Facebooku kako bi joj dao posao u blizini njezinog doma za vrijeme pandemije. Ona i njezina obitelj moći će zadržati svoju kuću.

Emmy je uskoro naučila raditi sve poslove u rasadniku i mogla je pomoći gdje god je bila potrebna. Sviđala joj se raznolikost poslova. Zanimala se za to kako se sukulentni reklamiraju, jer je htjela reklamirati i biljke iz svojega doma. S dopuštenjem rasadnika počela je uzimati reznice kući i započela je vlastitu zbirku. Vrijeme je letjelo dok je radila. Bog je doista odgovorio na njezine molitve.

Bar je ona tako mislila.

Na dan primanja plaće, Emmy je ostala zbunjena. Svi su tog petka primili plaću, a ona nije dobila ništa. Kad je upitala zašto, rekli su joj da neće primiti plaću jer je uzimala kući reznice sukulenata. Emmy nije mogla vjerovati. Da, uzimala je reznice i odnosila ih kući, ali s dopuštenjem. Nitko nije spomenuo da će joj te reznice biti umjesto plaće. Kod kuće ju je muž Jonathan ohrabrivao da stvar prepusti Bogu. “Ne

brini se. Molit ćemo se”, rekao je.

I molili su se cijeli vikend.

U ponedjeljak ujutro Emmy je bila ugodno iznenađena. Kad je došla na posao, prije nego što je i mogla pitati išta o njezinoj plaći, prišla joj je direktorova žena s predivnom tortom i iskrenom isprikom. Rekla je kako je došlo do velikog nesporazuma te da će Emmy dobiti punu plaću.

Olakšanje i radost ispunili su Emmyno srce. Bog je opet odgovorio na njezine molitve. Ona i njezina obitelj mogli su zadržati svoj dom unatoč pandemiji.

Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušan dar trinaeste subote, koji će pomoći širiti nadu koju Emmy ima u Isusu — po cijeloj Australiji i Južnopacifičkoj diviziji.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.

Zanimljivosti

Prvi misionari u Australiji, svi iz Sjedinjenih Američkih Država, bili su Stephen N. Haskell, John O. Corliss i njegova obitelj, Mendel C. Israel i obitelj, tiskar imenom Henry Scott i William Arnold, 1885. godine. Prva adventistička crkva u Australiji osnovana je s dvadeset i osam članova tijekom prvog niza evangelizacijskih sastanaka koji su završili 10. siječnja 1886. godine u North Fitzroyju, predgrađu Melbournea.

5. studenog 2022. Iz kome ka Kristu Australija

Kad je Peter imao sedam godina, udario ga je automobil dok je na pješačkom prijelazu ispred njegove škole prelazio cestu. Bio je na putu kući u Brisbaneu, u Australiji. Jačina udarca odbacila je dječaka više od pedeset metara i on je pao na leđa. Bio je u komi šest mjeseci.

Dok je Peter ležao u komi, njegova baka je bila zabrinuta za njegovo spasenje i naručila je da bude kršten. Prateći njezinu vjersku tradiciju, svećenik je besvjesnog dječaka poprskao s vodom.

Kad je Peter došao k svijesti, bilo je očito da je automobilska nesreća utjecala na njegov um. Morao je ispočetka učiti osnovne sposobnosti, poput hranjenja i vršenja nužde. Također je imao poteškoća u čitanju i u razumijevanju onoga što su ljudi govorili.

Unatoč izazovima, ustrajao je u učenju sljedećih osam godina. U to vrijeme njegova ga je baka ponekad vodila u crkvu.

Peter je volio ići u crkvu. Prepoznao je Bogom danu glad u sebi i težio je da je utaži. Krenuo je na duhovno putovanje kako bi pokušao utažiti tu glad.

Kad je napunio šesnaest godina, pitao je majku smije li češće ići u crkvu, a ne samo uobičajeno nedjeljom sa svojom bakom. Majka se složila i Peter je počeo odlaziti u bakinu crkvu pet puta na tjedan: jednom u subotu ujutro, triput u nedjelju prijepodne i jednom u nedjelju uvečer. Sljedećih deset godina Petar je bio na mnogo bogoslužja i u mnogo crkava.

Oženio se i dobio dvije kćeri. Radio je kao stolar i onda je saznao za mjesnu adventističku crkvu od jednog naručitelja radova adventista.

Vrijeme je prolazilo i Peter se preselio u kuću koja se nalazila u istoj ulici kao i adventistička crkva u predgrađu Brisbanea. Zapazio je crkvenu zgradu dok je hodao na željezničku stanicu svakoga dana, i pitao se kako bi bilo proslavljati Boga u toj crkvi. U subotu ujutro, kad je vidio da automobili s ljudima pristižu u crkvu, odlučio je ući unutra i saznati kako je tamo. Vjernici crkve obasuli su Petera prihvaćanjem i prijateljstvom. Pozvali su ga da se priključi subotnjoj školi. Upoznao je nekoliko novih prijatelja. Nakon bogoslužja netko se ponudio da ga odveze kući.

Peter se vratio u crkvu u sljedeće subote, i sljedeće...

“Ljudi u crkvi bili su prijateljski raspoloženi i brižni”, kaže on. “To je nešto što me privlačilo da se vraćam u tu crkvu.”

Peter je proučavao Bibliju s pastorom. Dok ju je čitao, Peter je osjetio kako je njegova glad za pravednošću utažena. Sve što mu je bilo potrebno po prvi put je pronašao u Isusu. Odlučio je predati svoje srce Isusu kroz biblijsko krštenje uranjanjem. Bio je u komi tijekom svojeg prvog krštenja, nesvjestan onoga što se događalo. Ali sada je htio biti kršten po svojoj vlastitoj odluci.

Te subote 2021. godine članovi adventističke crkve Caboolture ujedinili su se u pljeskanju dok je njihov prijatelj Peter izlazio iz vode. Njegovo duhovno putovanje doseglo je predivan kraj i jednako tako predivan početak.

Isus kaže da će se oni gladni i žedni pravednosti nasititi i da će biti sretni. “Blago gladnima i žednima pravednosti: oni će se nasititi!” (Matej 5,6)

Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove tri-naeste subote koji će pomoći u širenju radosti koju je Peter pronašao u Isusu — po cijeloj Australiji i Južnopacifičkoj diviziji.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.

Zanimljivosti

- ◆ Australija je i najveći otok i najmanji kontinent na svijetu. Većina unutrašnjosti kontinenta je pustinja, i to stanovnici zovu “divljinom”. Naziv *Australija* dolazi od latinske riječi *australis*, što znači *južna zemlja*.
- ◆ Domoroci ili aboridžini doselili su se u Australiju prije nekoliko tisuća godina. Vjerojatno su doputovali iz Azije, preko kopnenih mostova koji su tada bili suhi jer je razina mora bila niža.
- ◆ Zlato je bilo otkriveno u Australiji 1851. godine, i zlatna groznica, slična onoj u Kaliforniji 1849., dovela je tisuće novih useljenika u tu zemlju. Do 1859. godine postojalo je šest odvojenih kolonija, a 1901. te su se kolonije ujedinile i stvorile Federaciju Australiju.
- ◆ Jedno od najdojmljivijih mjesta u Australiji je *Uluru*, još zvan *Ayers Rock* — prirodna stijena sveta domorodačkom stanovništvu — koja je visoka 335 metara u pustinjskoj čistini zvanj Red Centre. *Uluru* je jedna od najvećih stijena na svijetu.

12. studenoga 2022.

Salomon mijenja svijet

Papua Nova Gvineja

Salomon je mislio kako poznaje Bibliju poprilično dobro. Slušao je govornika kako čita iz Biblije u seoskoj crkvi, u Papui Novoj Gvineji. Vjerovao je u nebeskog Boga kakav je predstavljen u Bibliji. Ali nikad nije doista samostalno proučavao Bibliju. Jednoga dana u planinskom se selu pojavio adventistički misionar i upoznao Salomona s bijelom knjigom naslovljenom *Biblija onih koji su promijenili svijet*.

“Došao sam dijeliti Božju riječ u tvojem selu”, rekao je misionar. Salomonu je bilo drago što je dobio Bibliju. Naslov ga je doista zanimao: *Biblija onih koji su promijenili svijet*. Pitao se što znači biti netko tko mijenja svijet. Pomno je proučavao tu Bibliju. Bio je to prijevod na suvremeni jezik. Primijetio je da su riječi bile jasne za razumijevanje, i to mu se sviđalo. On je, kao i većina drugih seljana u svojim dvadesetima, još uvijek pohađao školu.

Misionar je vidio Salomonovu znatizeljlu i pozvao ga da se pridruži skupini za proučavanje Biblije. “Čitat ćemo o Isusu”, rekao je. “Biblijsko proučavanje traje dvadesetak minuta.”

Na prvom okupljanju misionar je pozvao Salomona i ostale da otvore svoje Biblije na Evanđelju po Marku, 1. poglavlje. Prije nego što su počeli s čitanjem, misionar se pomolio: “Dragi Bože, molimo Te da nas vodiš u proučavanju. Hvala Ti!” rekao je.

Nakon molitve zamolio je Salomona da čita iz prvog poglavlja Evanđelja. Solomon je čitao o Ivanu Krstitelju, proroku obučenom u haljinu od devine dlake, koji je jeo divlji med i krstio Isusa u rijeci Jordanu. Kad je završio s čitanjem izvještaja, misionar je zamolio drugu osobu da sve ispočetka

ponovno pročita. Nakon toga misionar je zamolio treću osobu da prepriča ono što su čitali iz Biblije. Zatim je predložio da razgovaraju o pročitanom. “Što ste čuli što vam je bilo novo?” pitao ih je. Nakon razgovora o tome što im je bilo novo, misionar je upitao Salomona i ostale što ih je iznenadilo u izvještaju i ima li nečega što nisu razumjeli. Tada je upitao ima li u ulomku koji su čitali nešto što bi oni poslušali i primijenili u svojem životu. Netko je rekao kako se čini važnim krstiti se, jer Isus je u tom izvještaju kršten.

Kako je proučavanje Biblije završavalo, misionar je upitao: “Što ćete iz ovog biblijskog izvještaja podijeliti s nekim ovaj tjedan?” Tada se pomolio: “Dragi Bože, hvala Ti za Tvoju Riječ. Pomozi nam da Te slijedimo! Amen.”

Salomonu se svidjelo proučavanje Biblije. Osjećao se kao da je ponovno ugledao Isusa. Kroz godinu je Salomonova ljubav prema Isusu rasla dok je prisustvovao biblijskim proučavanjima. Svako proučavanje slijedilo je sličan raspored. Skupina je započela kratkom molitvom. Tada bi dvoje ljudi čitalo isti ulomak iz Biblije, a treća osoba je prepričala događaj vlastitim riječima. Tada je misionar upitao jesu li naučili što novo, bili nečim iznenađeni, ili nisu nešto razumjeli. Pitao je što bi mogli primijeniti u svojim životima i stavio je pred njih izazov da podijele ono što su doznali s nekim tijekom sljedećeg tjedna. Na kraju se on ili netko drugi pomolio. Salomon je otkrio da misionar slijedi program za proučavanje Biblije *Discovery Bible Reading*, koji je razvila Južnopacifička divizija.

Također je saznao da je njegova bijela Biblija proizišla iz programa Južnopacifičke divizije koji je nastojao mladim ljudima podijeliti dvjesto tisuća Biblija. Napokon je saznao i značenje naslova svoje Biblije — *Biblija onih koji su promijenili svijet*. Onaj koji mijenja svijet je Isusov učenik koji želi živjeti i pozivati druge da budu Isusovi učenici. Nakon godine dana proučavanja Biblije, Salomon je odlučio biti onaj koji mijenja svijet. Slijedio je Isusov primjer iz Marka 1 i krstio se.

Danas Salomon ima dvadeset i šest godina i vodi skupinu mladih ljudi u gradnji nove adventističke crkve u njegovom selu. Također je i misionar koji koristi svoju *Bibliju onih koji su promijenili svijet* kako bi poučavao članove svoje obitelji i svoje suseljane o Bogu.

“Sad kad sam adventist, moja je velika želja vidjeti da se još članova moje obitelji pridruži Božjoj crkvi”, kaže Salomon.

Hvala vam na vašim misijskim darovima koji pomažu u širenju Evanđelja u Papua Novoj Gvineji i diljem Južnopacifičke divizije.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.
- ◆ Više o programu *Discovery Bible Reading* čitajte na: bit.ly/discoverybiblereading
- ◆ Program *Biblija onih koji su promijenili svijet* započeo je na prijedlog Odjela za mlade Južnopacifičke divizije pod vodstvom dr. Nicka Krossa. Njegov je san bio osigurati takvom Biblijom i priručnikom za učenje dvadeset tisuća mladih ljudi od petnaest do dvadeset i tri godine u Južnopacifičkoj diviziji. Sve je to bilo u vrijednosti od jednog milijuna australskih dolara (oko pet milijuna kuna). Podijeljeno je više od 225.700 Biblija na području divizije, budući da su misionari posjetili nova sela u Papua Novoj Gvineji, Salomonovom Otočju, Samoi, Fidžiju i drugdje. Čitajte više na: bit.ly/worldchangersbible.

19. studenoga 2022.

Bez straha

Papua Nova Gvineja

Upoznajte Jacka. On je član plemena Baimankanem u Papua Novoj Gvineji.

Otkad zna za sebe, Jack i njegovi ljudi žive u strahu i zanemarivani su u pokrajini Jiwaka.

Nema ništa loše sa samom pokrajinom. Smještena u središtu, pokrajina je prekrasno mjesto za život. Nalazi se u vrlo plodnoj dolini kojom protječe duga rijeka koja služi ljudima za njihove potrebe. Njezina bogata dolina rađa obilje usjeva, posebice kavu i čaj.

Ali život je bio posebno težak za ljude Jackova plemena. Rodbina i prijatelji bili su ugroženi naizgled beskrajnim krugom mržnje, nasiljem, razmiricama oko zemljišnih prava i ostalim međusobnim sukobima.

Zbog takvih neobuzdanih sukoba, ljudi iz plemena nisu dobili osnovne usluge vlasti. Nitko nije primao zdravstvenu njegu od liječnika ili medicinskih tehničara. Djeca iz plemena nisu išla u školu, a policija nije provodila zakon i red na tom prostoru. Ceste nisu održavane i postale su jako zapuštene.

Život u takvim uvjetima postao je uobičajen za Jacka i njegove ljude. Živjeli su pod dugom sjenom straha i zanemarenosti.

Ali tada je na to područje stigao program *Total Member Involvement* (uključenost cjelokupnog članstva). To je inicijativa uprave Adventističke crkve koja ohrabruje svakog člana svake mjesne crkve da dovede nekoga k Isusu.

Članovi crkve stigli su na to područje i vodili biblijska proučavanja u Jackovom plemenu. Biblijska proučavanja utr-

la su put evangelizacijskim sastancima. Kako su Jack i njegovi ljudi čitali Bibliju, pritužbe su ostavljene po strani i ljudi su predavali svoja srca Isusu biblijskim krštenjem. Adventisti su organizirali svečani postupak mirenja kako bi ujedinili jednom zaraćene klanove.

Jack je bio iznenađen ishodom. On kaže: “Zahvalan sam adventističkoj crkvi za uspješan program jednotjedne evangelizacije, za subotnja krštenja i bogatu svečanost mirenja koja je taknula mnoga srca, osobito majke i kćeri koje su plakale suzama radosnicama dok su stajale uz svoju braću, muževe i sinove. Ova svečanost mirenja ostat će zabilježena u povijesti našeg naroda.”

Jack je rekao svojim ljudima, kao apostol Pavao, da ostave svoju prošlost i da gledaju naprijed s nadom. On kaže: “Želim zaključiti s pozivom mojim ljudima: Zagrlimo tu promjenu i zajedno izgradimo i obnovimo mir i red u našoj zajednici. Kao Pavao, ja sam najveći grešnik, ali Bog me mijenja i ja gledam naprijed u smjeru u kojem me On vodi.”

Jack može reći zajedno s Pavlom: “(Ja) koji prije bijah hulitelj, progonitelj i nasilnik. Ali pomilovan sam jer sam to u neznanju učinio, još u nevjeri. I milost Gospodina našega preobilovala je zajedno s vjerom i ljubavlju u Kristu Isusu.

Vjerodostojna je riječ i vrijedna da se posve prihvati: Isus Krist dođe na svijet spasiti grešnike, od kojih sam prvi ja. A pomilovan sam zato da na meni prvome Isus Krist pokaže svu strpljivost i pruži primjer svima koji će povjerovati u njega za život vječni. A Kralju vjekova, besmrtnome, nevidljivome, jedinome Boгу čast i slava u vijeke vjekova. Amen.” (1. Timoteju 1,13-17)

Vaši darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će dovesti televiziju *Hope Channel* i *Hope FM Radio* u Papuu Novu Gvineju, omogućavajući ljudima diljem zemlje da saznaju za Isusovu službu pomirenja, nade i mira. Hvala vam na vašim darovima!

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.
- ◆ *Total Member Involvement* donio je mir i nadu Jacku i njegovim ljudima. Upitajte svoje slušatelje: “Kako vi možete sudjelovati u takvom programu da biste donijeli nadu i mir ljudima u svojoj zajednici?” Više o programu *Total Member Involvement* na: tmi.adventist.org.

Zanimljivosti

Godine 1907. predavači u Školi Beresala u Fidžiju, Septimus i Edith Carr, odabrani su da započnu adventno djelo u Papui. Povelili su sa sobom jednog od svojih učenika — Benisimanija Tavodija (Bennie ili Benny) — da im pomogne. Stigli su u Port Moresby u lipnju 1908. godine. Septimus je putovao konjskom zapregom u Sogeri Plateau, sjevernoistočno od Port Moresbyja, gdje je klima hladnija a zemlja bolja. Dogovorio se s vlastima da kupi šezdeset hektara zemljišta od mjesnih ljudi kako bi tu zemlju mogao dugoročno iznajmljivati. Sve je to dogovoreno krajem 1909. godine. Posjed nazvan Bisiatapu smješten je na nadmorskoj visini od 490 metara.

26. studenoga 2022.

Mornar se vraća kući

Tuvalu

Teta adventistica vodila je Barryja u crkvu svake subote, na malom otoku, zapravo grebenu u središnjem dijelu južnog Pacifika. Ali nedjeljama su ga njegovi roditelji vodili u drugu crkvu. Možda i razumljivo, Barry je odrastao zbunjen u Tuvaluu, malom narodu od jedanaest tisuća ljudi koji žive na devet malih otoka između Australije i Havaja. Devet otoka Tuvalua zajedno čine površinu od dvadeset i šest kvadratnih kilometara.

Uobičajeno je u Tuvaluu da djecu odgaja majčina mlađa sestra. Nakon što se Barry rodio, odgajala ga je njegova teta Pena. Ona je jako voljela Barryja i ponašala se prema njemu kao prema vlastitom sinu. Svake subote vodila ga je u adventističku crkvu Niutao, jedinoj adventističkoj crkvi na njihovom grebenskom otoku Niutau.

Barryjeva majka nije imala ništa protiv da njezin sin ide u mjesnu adventističku crkvu. Kao i njezina sestra, ona je bila krštena kao adventistica. Ali njezin muž je pripadao drugoj kršćanskoj crkvi. Tako je Barry išao u adventističku crkvu subotom, a nedjeljom je sa svojim roditeljima išao u drugu crkvu.

Kako je Barry odrastao u tinejdžera, odlučio je upisati pomorsku školu i postati mornar. Tuvalu je okružen morem i mnogi njegovi stanovnici su mornari. Barry je tako postao mornar i slao je novac svojoj obitelji kako bi im pomogao. Nakon što se oženio, nastavio je s poslom mornara i slao novac svojoj ženi s četvero djece.

Budući da je odrastao u dvije crkve, Barry nije bio siguran što misliti o Bogu. Njegova žena Taufua išla je u istu crkvu

kao njegov otac. Život na moru držao ga je podalje od crkve i bogoslužja te je uskoro potonuo u kaos. Postao je ovisan o duhanu i puno je pio. Pijenje ga je dovelo do tri prometne nesreće s motociklom dok se putovao u posjet svojoj kući na obali u glavnom gradu Funafutiju. Svaki put je s krvarenjem i u nesvijesti prevezen u jedinu bolnicu u zemlji.

Barry je bio sretan dok je boravio sa svojom obitelji. Njegova žena Taufua, koja je radila kao državna službenica, također je bila sretna dok je bila sa svojim mužem. I njihovo četvero djece je bilo sretno u njihovom domu.

Ali obitelj se rijetko zajedno molila.

Iznenada je bolest pogodila njihovu obitelj. Najstarija kći Liena oboljela je od zaušnjaka i morala je biti hitno prevezena u bolnicu u Fidžiju na liječenje. Barry i Taufua su putovali sa svojom četrnaestogodišnjom kćeri letom od dva i pol sata do zračne luke Fidži.

U bolnici je Barry počeo ozbiljno razmišljati o Bogu po prvi puta u mnogo godina. Sjetio se svoje tete koja ga je vodila u adventističku crkvu kao dječaka. Počeo se moliti. Liena se oporavila.

Barry je dao otkaz na svojem poslu mornara. Želio se maknuti od zlih utjecaja svojeg starog načina života i započeti novi život s Bogom. Počeo je čitati Bibliju sa svojom ženom i Lienom svake subote u adventističkoj crkvi. Subotom ujutro su on i njegova obitelj slavili Boga u crkvi. Kako su Ga slavili, želja da doznaju više o Bibliji je rasla, i oni su se počeli uključivati u crkvene aktivnosti.

Godine 2021. su Barry, njegova žena i njihova najstarija kći slijedili Kristov primjer i krstili se. Barry i Liena su se krstili u travnju, u adventističkoj crkvi Funafuti, a Taufua je krštena dva mjeseca kasnije, u lipnju.

Danas u njihovom domu vlada sreća dok se obitelj redovito zajedno moli. Četvero djece pronašlo je sreću u domu. Taufua je sretna sa svojim mužem. Barry je sretan što ima svoju obitelj i Boga.

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote koji će pomoći pri snimanju dječjeg programa koji će se temeljiti na knjigama Ellen G White: *Put Kristu, Isusov život, Veliki sukob* i ostalima. Program će biti emitiran na *Hope Channelu* i internetu u Tuvaluu i diljem Južnopacifičke divizije i svijeta. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima!

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.

3. prosinca 2022.

Evo me! Pošalji mene!

Samoa

Kad je došao u ured ADRA-e na intervju za posao u glavnom gradu Samoe Apii, otac troje odrasle djece i djed troje unučadi, Asiata, nije znao što znači kratica ADRA. Ali znao je da je nezaposlen i da očajno treba novac kako bi uzdržavao svoju obitelj.

Tijekom intervjuja ADRA-ina je direktorica objasnila značenje kratice: *Adventist Development and Relief Agency* (Adventistička agencija za razvoj i pomoć). Objasnila je kako ADRA želi zaposliti nekoga tko će pomoći pripremiti zajednicu na ciklone i ostale prirodne nepogode.

Asiata se svidjela zamisao da pomaže svojoj obitelji i susjedima da se bolje pripreme na ciklone. Jaki cikloni pogađali su Samou svakih nekoliko godina, uništavajući domove, ceste, kidajući električne vodove i ugrožavajući živote. Asiata je bio prikladan za posao voditelja zajednice. Iako se Asiata nedavno vratio u Samou nakon nekog vremena provedenog u Australiji, imao je duboke korijene u lokalnoj zajednici. Njegova je obitelj osnovala seosku crkvu u kojoj je on bio član odbora i služio na raznim dužnostima u svojoj denominaciji.

Asiata je dobio posao u ADRA-i.

Ali kad je pozvan da započne s poslom, naišao je na dvojbu. Direktorica ADRA-e željela je da započne s radom na dan kad je on morao na ispit kako bi bio osposobljen da propovijeda u svojoj vjerskoj zajednici. Zaista je želio raditi. Stvarno je trebao novac. Ali isto tako je silno želio polagati ispit. Volio je Boga. Objasnio je problem direktorici ADRA-e.

“U redu je”, rekla je direktorica. “Izadi na ispit. Možeš početi s poslom u ponedjeljak sljedeći tjedan.”

Asiata je osjetio veliko olakšanje. Cijenio je prilagodljivost direktorice ADRA-e i njezino poštivanje njegove vjere. Prošao je ispit za propovijedanje i započeo s poslom u ponedjeljak.

Prošlo je nekoliko mjeseci i saznao je kako će mjesna adventistička crkva održavati posebne sastanke u Samoju. Evanđelist je dolazio iz Australije kako bi govorio u velikom kongresnom centru. Sastanci će biti prenošeni uživo na ekranima u adventističkim crkvama diljem Samoje. Asiata je dobio poziv da osobno prisustvuje tim sastancima u kongresnom centru.

On je pozvao svoju ženu, dvoje odrasle djece, svoju snahu i druge ljude iz svojeg sela da dođu na sastanke, i oni su pristali. Sjedio je u prvom redu u blizini podija na svakom sastanku, četrnaest večeri. Ustao je na svaki poziv. Kad je govornik pitao tko bi se želio krstiti, on je opet ustao. U subotu, na zadnjem sastanku, Asiata, njegova žena i snaha bili su kršteni.

Prošlo je tri godine i krajem 2020. upriličen je još jedan takav program u trajanju od dva tjedna u Samoju. Govornik je bio predsjednik Adventističke crkve u Samoju. Zamolio je Asiatu da prije svakog sastanka održi zdravstveno izlaganje od petnaest minuta. Između ostalog, Asiata je mogao poučiti slušatelje kako zdrav način življenja može preventivno spriječiti dijabetes. Dijabetes je u Samoju vrlo često zdravstveno stanje koje rezultira odstranjenjem nožnih prstiju kod mnogih Samoanaca. Asiata je pozvao svoje susjede da dođu na sastanke.

Svakoga dana nakon posla, četrnaest večeri, skupljao je susjede svojim kombijem i vozio ih na sastanke. Njih šestero se krstilo.

Godine 2021. adventistička crkva organizirala je novi niz sastanaka i Asiata je opet pozvao susjede. Dvoje su se krstili.

Asiata nije mogao biti sretniji. “Vjerujem da me je Bog odveo ADRA-i”, kaže. “Bog mi je dao ovaj posao i otvorio mi prozor da duhovno rastem.”

Asiata voli riječi iz Izaije 6,8: “Tad čuh glas Gospodnji: ‘Koga da pošaljemo? I tko će nam poći?’ Ja rekoх: ‘Evo me, mene pošalji!’”

Hvala vam na vašim darovima prije tri godine koji su potpomogli program *Sačuvajmo 10.000 nožnih prstiju* — kampanju koja osigurava zdravstvenu obuku kako bi se spriječila amputacija nožnih prstiju ljudi koji boluju od dijabetesa u Samoju i drugim državama Južnopacifičke divizije.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misjijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.

Zanimljivosti

Samoa u svojim vodama ima mnoštvo kitova i dupina. Postoje osamdeset i dvije vrste ptica od kojih su njih deset autohtonih, a njih pet su ljudi uvezli. Dvadeset i tri vrste su vrlo rijetke, a sedam vrsta je zaštićeno.

10. prosinca 2022.

Bog osposobljava pozvane

Vanuatu

Frank je bio razmaženi dječak u južnopacifičkoj državi Vanuatu.

Bio je jedini sin iz drugog braka njegovog oca i bio je miljenik svojim roditeljima, baš kao što je Josip bio miljenik svojem ocu Jakovu u Bibliji. I, kao i u izvještaju o Josipu, zavist među polubračom iz očevog prvog braka dovela je do problema. Nesretan u svojem domu, Frank je pronašao sreću pridruživši se mjesnoj adventističkoj akademiji Aore. Upoznao je mnogo prijatelja i volio je ići subotom u crkvu.

Međutim, dok je bio u srednjoj školi, razbolio se i poslan je u bolnicu. Kad je napustio bolnicu, njegovi su ga roditelji držali kod kuće u strahu da će umrijeti. Bio je to kraj Frankova obrazovanja. Nikad nije završio srednju školu.

Frank je, kao i drugi dječaci u selu, postao običan seoski dječak. Nedostajalo mu je sposobnosti da se zaposli. Kad je otac umro, njegova polubraća su naslijedila zemljište, a Frank je ostao bez ičega. Frank je postao izgubljen seoski dječak koji nije imao svrhu niti smisao u životu.

Ono što je Frank volio u adventističkoj akademiji Aore bio je školski predmet iz stolarije. Naučio je kako izrađivati namještaj. Sjećajući se satova iz stolarije, počeo je izrađivati male komade namještaja i čak graditi male kuće u njegovom selu. Prošlo je nekoliko godina i Frank se oženio i dobio djecu.

Činilo se kao da nema izlaza. Jedne noći u očajanju, Frank se spustio na koljena i molio Boga za pomoć.

“Molim Te, daj mi priliku da se iskažem”, molio se.

Ubrzo nakon toga, Frankov stariji polubrat ponudio mu je stolarski posao na farmi kokosa i kaka. Zahvaljujući Bo-

gu na tom poslu, Frank je upotrijebio svoje vještine u popravljanju građevina na farmi.

Kasnije ga je stolarija uposlila kao glavnog radnika. Njegove vještine zapazio je njegov nadglednik. Kad je stolarija bankrotirala, nadglednik je započeo vlastiti posao i odmah zaposlio Franka da s njim izrađuje namještaj te da s njim radi na konstrukciji poslovnih zgrada.

Frank je postao uspješan i zaboravio je na Boga. Zaboravio je na svoju molitvu koju je u očajanju upućivao Bogu za posao.

Sve do jedne noći. Dok je Frank spavao, sanjao je svoju baku kako mu donosi nebesku poruku. Njegova baka mu je poručila da će postati istaknuti poslovni čovjek i da će posjedovati vlastitu tvrtku. Ali, rekla je, da bi se to dogodilo, mora biti vjeran Bogu.

San je iznenadio Franka i on je odlučio svoje srce predati Bogu. Počeo je odlaziti svake subote u crkvu.

U nekoliko godina taj se san ostvario. Frank je postao vlasnik uspješne građevinske i stolarske tvrtke s timom zaposlenika. Sjetivši se svoje želje da bude vjeran Bogu i vratio se u rodno selo da se pomiri sa svom starijom polubračom i ostatkom obitelji. Saznao je kako su njegova polubraća izgradila malu adventističku crkvu koristeći dostupan građevinski materijal. Maranatha ASI donirala je građevinski materijal kako bi se u jednom danu sagradila veća crkva, ali gradnja je ostala nezavršena. Frank je uskočio da pomogne oblikujući i gradeći veću crkvu. Frank se osjećao dobro gradeći Božji dom. Težio je da učini više. Započeo je službu popravljivanja i završavanja nedovršenih crkava diljem osamdeset tri otoka zemlje Vanuatu. Danas on pomaže u financiranju mnogih crkvenih projekata kroz svoj uspješni posao, i uz to je starješina u seoskoj crkvi na otoku Santo.

Frank kaže kako je pronašao svrhu i smisao u životu: "Jako sam zahvalan Bogu što me je od seoskog dječaka bez sposobnosti pretvorio u sposobnog i uspješnog stolara."

Hvala na vašim darovima trinaeste subote ovoga tromjesečja koji će pomoći obiteljima u državi Vanuatu i diljem Južnopacifičke divizije i svijeta da saznaju više o Isusu kroz niz animiranih filmova temeljenih na izvrsnim knjigama Ellen G. White: *Put Kristu, Isusov život, Veliki sukob* i drugima.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.

Zanimljivosti

Australska unija konferencija postavila je 1911. godine Calvina i Myrtle Parker te bolničare Harolda i Claru Carr da pokrenu prvu misijsku postaju u Vanuatu. Sa sobom su ponijeli pokretnu imovinu. Muškarci su prvi otišli u Port Vila, 10. lipnja 1912. godine. Njihove su žene došle za njima 11. kolovoza, kad su oni već pripremili kuće za život.

17. prosinca 2022.
Žena koja se moli
Vanuatu

Supružnici Damatui i Steline imali su neuobičajen dogovor za slavljenje Boga. Svake subote Steline je odlazila u adventističku crkvu s njihova tri sina na otoku Efate u južnopacifičkoj državi Vanuatu.

Svake nedjelje Damatui je odlazio u drugu otočnu crkvu u kojoj je služio kao starješina. Muž i žena nikad nisu zajedno išli u crkvu. U kući nikad nisu razgovarali o vjeri. Svaka rasprava o Bibliji donosila bi nevolje.

Iako je par bio zadovoljan s dogovorom, Steline je u srcu imala duboku želju da se Damatui pridruži adventističkoj crkvi. Svaki put kad bi crkva organizirala poseban program, zvala ga je da pođe s njom i njihovom djecom. Svakoga se dana ustrajno molila da Bog na neki način pokaže njezinom mužu istinu o suboti koju je ona otkrila u Bibliji.

Jednoga dana je saznala da adventistička misija u Vanuatu upriličuje seminar o braku i pozvala je muža da pođe s njom. Damatui je prisustvovao seminaru i iskoristio ga kako bi poboljšao svoje bračne zavjete pred Bogom. Njihov se brak poboljšao i nada je ispunila Stelineino srce. Osjetila je da Bog vodio njezinog muža naprijed korak po korak.

Sljedeće godine misija na Vanuatu upriličila je konferenciju za muškarce, i mjesni crkveni starješina pozvao je Damatuija. Damatui je prvo oklijevao, ali je prihvatio poziv na događaj u trajanju od jednog tjedna na kampusu Adventističke akademije Aore, koja se nalazila na drugom otoku. Starješina je kasnije opet posjetio Damatuija i predao mu kartu za avion na konferenciju za muškarce. Damatui je bio iznenađen velikodušnim darom.

Dok je Damatui sudjelovao na konferenciji za muškarce na otoku Santo, njegova je žena ostala kod kuće s djecom i molila se da Bog dodirne srce njezinog muža. Kad je konferencija završila, Damatui je vratio kući ispunjen oduševljenjem prema konferenciji.

Nakon nekog vremena misija Vanuatu je upriličila evangelizacijski program koji bi bio emitiran preko nacionalne televizije i *Hope Channela*. Stelliteina crkva bila je mjesto na kojima su ljudi mogli pratiti program od tri tjedna.

Damatui, koji je posjedovao autobus, bio je zaposlen da prevozi ljude do crkve. Vjerno je prevozio ljude svake večeri prva dva tjedna, ali nikad nije ostao slušati. Govornik je uputio poziv za krštenje koji je dirnuo Damatuievo srce. Te se večeri odlučio krstiti. Ali dok su ljudi odlazili naprijed na govornikov poziv, Damatui je ostajao sjediti. U svojem je srcu ipak bio odlučan da se krsti.

U petak popodne Damatui je otišao pastoru svoje crkve i izjavio mu kako se želi pridružiti adventističkoj crkvi.

U subotu ujutro Damatui je bio kršten s desecima drugih ljudi.

Stelline je bila najsretnija žena među ljudima koji su prisustvovali krštenju. I njihova su tri sina bila presretna.

Vode Damatuieve bivše crkve nisu bili sretni. Pokušali su ga prisiliti da se vrati, ali on je odbio. Rekao im je kako je pronašao pravu Božju crkvu.

Danas je Damatui pomoćni starješina adventističke crkve u njegovom selu Erakor.

Mala crkva brzo raste i nada se da će uskoro postati velika.

“Kad gledam unatrag, shvaćam da sam donio jednu od najboljih odluka u svojem životu, ne samo za sebe, već i za cijelu moju obitelj”, kaže Damatui.

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote ovoga tromjesečja koji će pomoći obiteljima na Vanuatu i diljem Južnopacifičke divizije i svijeta da upoznaju Isusa kroz niz ani-

miranim filmova temeljenih na izvrsnim knjigama Ellen G. White: *Put Kristu, Isusov život, Veliki sukob* i drugima.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.
- ◆ Damatui i drugi adventisti u njegovom selu zahvalni su Konferenciji južni Queensland u Australiji što je opskrbila njihovu prvu crkvenu zgradu koju im je donirao Centar za evakuaciju, nakon što je ciklon *Pam* udario Vanuatu 2015. godine.

Zanimljivosti

Prvi misionarski par u Vanuatu bili su Calvin i Myrtle Parker, koji su se smjestili u Atchinu 1913. godine. Nisu se još ni do kraja uselili, a stanovnici Atchina su savjetovali strancima da odu iz grada. Trgovci su pobjegli, a samo su Parkerovi ostali. Nekoliko mjeseci kasnije sedam kršćanskih učitelja je ubijeno i pojedeno na obližnjem otoku. Vlasti su uzvratile ubojstvom jednog otočanina, ali su izgubile četiri muškarca, uključujući dvojicu koje su pojeli ljudožderi. Calvin Parker je pregovarao na mirovnom sporazumu između dviju strana.

24. prosinca 2022. **Zarobljeni mirotvorci**

Fidži

Salote je zaboljelo srce kad su medijski izvještaji došli do Fidžija. Daleko na Bliskom istoku dvije stotine naoružanih vojnika zarobilo je četrdesetpetoricu fidžijskih mirovnjaka i držali su ih na nepoznatoj lokaciji u Siriji.

Salotein sin od trideset i četiri godine nedavno je napustio dom zbog dužnosti u mirovnim snagama Ujedinjenih naroda na Bliskom istoku.

Imena zarobljenih fidžijskih mirovnjaka nisu odmah objavljena i Salote se pitala je li njezin sin živ. Pale su joj na pamet riječi iz Jeremije 29,11: “Jer ja znam svoje naume koje s vama namjeravam’ — riječ je Jahvina — ‘naume mira, a ne nesreće: da vam dadnem budućnost i nadu.” Salote se sjetila da se molila za svojega sina i prije nego što je bio pozvan. Bila je uvjeren da je bio siguran u Božjim rukama.

Sljedećeg dana zazvonio je telefon. Bila je to Saloteina snaha. Plačući je potvrdila da je njezin muž, Salotein sin, jedan od četrdeset i petorice zarobljenika. On je služio kao zapovjednik mirovnih snaga.

Salote je bila spremna na te vijesti: “Ne brini se”, rekla je. “Bog je dopustio da se to dogodi iz svojih nebeskih razloga. Ti i ja moramo to prihvatiti i moliti Boga da pomogne u oslobađanju četrdeset i petorice muškaraca.”

Njezine su riječi ojačale njihovu vjeru, i one su se pridružile majkama i ženama ostalih zarobljenika u molitvama, postu i sjećanju na Božja obećanja.

Dok se Salote molila i čekala na vijesti tijekom tog mračnog razdoblja 2014. godine, približila se Bogu. Shvatila je da, kad se budućnost čina mračnom, sve to raspoloženje može

biti smanjeno ili u potpunosti odstranjeno mirom u umu. Pri-sjećala se riječi iz Izaije 26,3 koje kažu da će Bog čuvati u savršenom miru one čiji se umovi usredotočuju na Njega jer Mu vjeruju. Četvrti redak dodaje: “Uzdajte se u Jahvu dovi-jeka, jer Jahve je stijena vječna.”

Salote je u svojem umu pronašla mir i snagu prihvaćajući stvarnost da bi njezin sin mogao umrijeti. Sjećala se retka iz Filipljana 4,6: “Ne budite zabrinuti ni za što, nego u svemu — molitvom i prošnjom, sa zahvaljivanjem — očitujte svoje molbe Bogu.” To što je bila prisebna podsjetilo ju je na njezino proročansko shvaćanje vremena u kojem je živjela: u zadnjim danima svjetske povijesti, kako je i prorečeno u drugom poglavlju Knjige proroka Daniela, u snu kralja Nabukodonozora o velikom kipu. Ta joj je stvarnost dala snagu i nadu.

Četrnaest dana nakon što su zarobljeni, njezin sin i ostali mirovnjaci su oslobođeni. Dok su njihove sretne obitelji zahvaljivale Bogu, Salote je doznala kako je Božja ljubav ušla u vojni zatvor. Njezinom sinu i njegovim ljudima bilo je zabranjeno slaviti Boga, ali oni su treći dan svejedno odlučili moliti se i postiti. Tiho su se molili, jedan po jedan, dok su ležali i držali se za ruke. Kad je jedan muškarac završio s molitvom, lagano je pritisnuo ruku sljedećeg muškarca.

Tijekom četrnaest dana zarobljenici su se sprijateljili s njihovim otmičarima u tolikoj mjeri da je nekoliko vojnika čak pustilo suze na rastanku. Zarobljenici su neozlijeđeni otišli u svoj kamp.

U knjizi *Isusov život*, Ellen G. White kaže: “Mi trebamo prepoznati Njegovu milost onako kako su je obznanili sveti ljudi iz davnina; ali ono što je najdjelotvornije jest svjedočanstvo našeg osobnog iskustva.”

Ovo je Saloteino svjedočanstvo. To je iskustvo o Božjoj milosti. “Bog je sigurno prisutan tamo gdje se pokazuje Njegova ljubav”, kaže ona. “On će osigurati sredstva za dijeljenje Njegove ljubavi i poruke iskupljenja čak i u najtežim okolnostima.”

Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti vaše darove trinaeste subote ovoga tromjesečja, koji će pomoći u širenju nade koju Salote ima u Isusu po cijelom Fidžiju i Južnopacifičkoj diviziji.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.
- ◆ Salote je umirovljena učiteljica u Suvu, na Fidžiju. Ovo iskustvo preneseno je iz intervjuu koji je ona dala na Adventističkom pacifičkom sveučilištu, a koji je bio objavljen i u časopisu Južnopacifičke divizije *Adventist Record*.

Zanimljivosti

- ◆ Adventistički misionarski brod *Pitcairn* stigao je u Suvu, na Fidžiju, 3. kolovoza 1891. godine. John i Hannah Tay iskricali su se s broda kako bi prodavali knjige zdravstvenog sadržaja. Europljani su dobro prihvatili Alberta i Hattie Read te Jamesa Russella McCoya. Prodali su sve svoje zalihe knjige, primili narudžbe za još knjiga i ponekad propovijedali u javnim dvoranama.
- ◆ Kad je *Pitcairn* ponovno došao na svojem drugom putovanju u ljeto 1893. godine, dr. Merritt Kellogg je zaključio: “Mi trebamo svakako imati radnike na Fidžiju. Imam velike nade za njihove domoroce.” Tri godine kasnije John i Susie Fulton su se pridružili Kelloggu u Suvu. Ceste su bile loše ili nisu postojale, pa su kupili brod *Loughborough* kako bi plovili po sigurnijim vodama unutar grebena. Bio je to

prvi adventistički misijski brod u južnom Pacifiku, dok je brod *Pitcairn* otplovio u Kaliforniju.

31. prosinca 2022.
Utjecajni *Juice Bar*
Fidži

Plaža Wailoaloa je popularno turističko odredište poznato po svojim pristupačnim smještajima, restoranima, a posebno barovima i noćnim klubovima u Nadiju, na Fidžiju.

Kad je COVID-19 pogodio Fidži, mnogo malih kafića, mjesta brze prehrane i restorana izgubilo je svoje poslove na plažama. Jedno takvo mjesto bio je *Bambus Resort*.

Ugledavši priliku, tri mjesne adventističke crkve su se ujedinile s *Bambus Resortom* kako bi otvorili *Bitu Wellness Bar*, bar koji poslužuje zdrave sokove i nudi wellness i zdravstvene programe, kao što su besplatni biometrijski pregledi, programi vježbanja, izazovi skidanja masnoće i personalizirani planovi obroka. Bar, čije ime *Bitu* na lokalnom jeziku znači bambus (*Bamboo*), brzo je postao popularan među stanovništvom koje je dolazilo piti zdrave, svježe cijeđene sokove.

Članovi crkve su se molili da bar posluži kao središte utjecaja, kako bi potaknuli Fidžijance da prihvate potpuniji i prirodniji pristup svojem zdravlju u sredini gdje se ljudi bore s bolestima izazvanim stilom življenja, osobito dijabetesom. Bar, kojeg je podržavala kampanja Južnopacifičke divizije pod nazivom *10.000 nožnih prstiju*, i koji je dobio darove prikupljene trinaeste subote 2019. godine, pokušava osvijestiti ljude o zdravim inačicama i o štetnosti alkohola.

Ali tada je Fidži pogodio drugi val bolesti COVID-19, i vlasti su zapovjedile da se *Bambus Resort* mora zatvoriti, kao i *Juice Bar*. Dva su tjedna korisnici nazivali, pitajući svakoga dana kad i gdje će se taj bar otvoriti. Što se sljedeće dogodilo — bilo je neočekivano.

Bračni par koji je vodio susjedni *Beach Escape Resort* pro-

matrao je kako svakodnevno mnogi ljudi ulaze i napuštaju *Bambus Resort*, i primijetili su kako je više ljudi posjećivalo *Juice Bar* nego njihov bar koji je nudio likere. Također su primijetili smanjenje nesreća na ulicama izazvanih utjecajem alkohola.

Par je kontaktirao vjernike crkve i ponudio im na korištenje njihov bar za likere, te druge prostorije za *wellness* centar. Vjernici su prvo odbili ponudu jer nisu željeli nuditi zdrave sokove na istom mjestu gdje se nudi alkohol, ali vlasnici su im objasnili kako i oni žele prestati prodavati alkohol.

Alkohol je izbačen iz bara, a njega su zamijenili sokovnici, *blenderi*, voće, povrće i začini. *Bitu Wellness Bar* bio je ponovno u pogonu.

Vjernici su iskazali oduševljenje nad čudesnim putem kojim ih Bog vodi. *Juice Bar* ne samo da je utjecao na redovite korisnike *Bambus Resorta*, već je pretvorio i *Beach Escape Resort* u središte utjecaja koje donosi nadu i iscjeljenje zajednici.

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote 2019. godine, koji su podržali kampanju *10.000 nožnih prstiju* u Fidžiju i ostalim državama Južnopacifičke divizije. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti vaše darove trinaeste subote ovoga tromjesečja kako biste podržali nove projekte u širenju Radosne vijesti u Južnopacifičkoj diviziji i šire.

Povezano s iskustvom

Podsjetite sve da su njihovi misijski darovi namijenjeni širenju Božje riječi diljem svijeta i da će jedna četvrtina darova te trinaeste subote pomoći u pokretanju televizije *Hope Channel* i radijskih emisija u Papua Novoj Gvineji te u snimanju niza dječjih programa temeljenih na nekima od izvrsnih knjiga Ellen G. White, za širenje u Južnopacifičkoj diviziji i u svijetu.

Budući projekti trinaeste subote

Darovi trinaeste subote sljedećeg tromjesečja pomoći će Istočnoj centralnoafričkoj diviziji da izgradi:

- ◆ Učenički dom u školi za medicinske sestre/tehničare Mugonero, u gradu Mugonero u Ruandi.
- ◆ Studentski smještaj u medicinskoj školi na Adventističkom centralnoafričkom sveučilištu u gradu Masoro u Ruandi.
- ◆ Poljoprivredna škola za obuku mladih, u gradu Nchwanga u Ugandi.
- ◆ Višenamjensku dvoranu i proširenju kampusa na Etiopskom adventističkom koledžu, u gradu Nekemte u Etiopiji.
- ◆ Učenički dom i višenamjensku dvoranu u adventističkoj školi za gluha djecu Mwata, u gradu Mwata u Keniji.
- ◆ Višenamjensku dvoranu na Sveučilištu Arusha u Tanzaniji.

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com